

i disse år, og det betyder, at vi får nogle gigantiske virksomheder, som oven i købet i betænkelig grad også beskæftiger sig med det, der hedder accessorisk virksomhed – altså sideordnede aktiviteter, hvor de begynder at sælge om ikke frugt og grønt, så i hvert fald edb-programmer og alt muligt andet, der ikke har noget med revision at gøre.

Et ønske om en bredere debat om fremtidens revisorer vil Fremskridtspartiet gerne støtte, lige så vel som vi gerne medvirker til vedtagelsen af dette lille, men vigtige lovforslag.

Frank Aaen (EL):

Vi kan helt tilslutte os det fremsatte ønske om at få en bredere debat om revisorerhvervet. Vi er i mange tilfælde stødt på, at der er problemer med at få en tilstrækkelig effektiv revision, og den debat tager vi gerne ved en anden lejlighed.

Vi har selvfølgelig bedømt lovforslaget her ud fra, om det kunne svække ønsket om at styrke revisionen og tilliden til den. Det ser ikke sådan ud, og derfor vil vi ud fra det foreliggende støtte forslaget.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Til hr. Frank Aaen vil jeg gerne sige tak for tilliden, for det lover jo godt for dette lovforslag ved både anden og tredje behandling her i salen.

Hr. Kim Behnke og fru Sonja Mikkelsen vil jeg svare med at sige, at regeringen naturligvis altid er indstillet på at tage en bredere debat om revisions- og årsregnskabslovgivning i tilknytning til de krav, man i øvrigt stiller vedrørende skattelovgivning, miljø, IT 2000, der blev nævnt, osv. osv. Der er i hvert fald ikke noget, der tyder på, at revisorerne bliver arbejdsløse i den kommende tid, men en generel debat eller en høring, eller hvordan vi nu kan organisere det, vil jeg naturligvis meget gerne tage initiativ til.

For så vidt angår spørgsmålet om ikrafttrædelsesdatoen, som fru Pernille Sams og hr. Kjeld Rahbæk Møller rejste, vil jeg udtrykke mig positivt. Jeg er ikke klædt på til at sige meget præcist, om det er teknisk muligt osv. at fremskynde ikrafttrædelsesdatoen; men da der er udtrykt ønske herom, vil jeg naturligvis arbejde for, at vi gør det så godt, som vi overhovedet kan, anstrenger os og forsøger at se, om vi kan få ikrafttrædelsesdatoen rykket frem. Det er jo sjældent, en minister ligefrem bliver bedt om at få et lovforslag gennemført hurtigere, men da det nu er så usædvanligt, vil jeg

også benytte lejligheden til at være meget positivt indstillet over for det ønske, der er rejst.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem obligatorisk brug af Erhvervsministeriets testpanel.

Af Svend Erik Hovmand (V) og Niels Jørgen Langkilde (KF) m.fl.
(Fremsat 9/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg synes nok, beslutningsforslaget fra V og K lugter ganske meget af stat igen og bestemte regler endnu en gang og bestemte systemer, som skal efterleves, og ikke så meget af muligheden for en individuel tilrettelæggelse af arbejdet. Men regeringen mener, at testpanelet er et godt redskab i arbejdet med at lette virksomhedernes administrative byrder, og derfor hilser jeg naturligvis drøftelsen velkommen.

Regeringen har siden sommeren 1996 gennemført et pilotprojekt, hvor et testpanel med 200 virksomheder har vurderet lovforslag fra fire ministerier, og vi har nu evalueret resultaterne. I evalueringen har vi inddraget synspunkter fra de deltagende virksomheder, brancheorganisationer og ministerier, og regeringen har på baggrund af evalueringen besluttet at udvide og forbedre testpanelet.

Reglerne for det nye testpanel, der er på plads ca. 1. december, indebærer, at lovgivning med mærkbare administrative konsekvenser for erhvervslivet vil blive forelagt testpanelet. Indtil 1. december vil ministerierne anvende det gamle testpanel. Det nye testpanel er udbygget og forbedret på en række punkter: flere virksomheder inddrages, kredsen af ministerier udvides, og kvaliteten af testpanelets vurderinger forbedres. Alt i alt betyder det, at resultaterne af panelets arbejde bliver mere brugbare i lovgivningsprocessen.

Formålet med testpanelet er at medvirke til en forbedring af beslutningsgrundlaget ved udarbejdelse af lovforslag, altså forbedre det værktøj, regeringen har til rådighed. Gennem testpanelet kan der opnås en viden om, hvordan lovforslag vil påvirke virksomhederne administrativt, både når det gælder positive og negative konsekvenser. Samtidig kan virksomhederne i panelet komme med forslag til, hvordan et lovforslag kan udformes bedre, så administrationen bliver lettere for virksomhederne, uden at det går ud over det, man ønsker at opnå med lovforslaget.

Regeringen mener, at testpanelet skal bruges, når det er relevant og hensigtsmæssigt, og jeg vil uddybe, hvad det betyder, og illustrere det med et par eksempler. Testpanelet er et redskab, der kan bruges, når et lovforslag både er rettet mod en bred kreds af virksomheder og samtidig har mærkbare administrative konsekvenser. Regeringen mener ikke, det er hensigtsmæssigt at gøre brug af testpanelet obligatorisk, så al erhvervsrelevant lovgivning skal forelægges testpanelet. Jeg mener således ikke, det er relevant at belaste virksomhederne i testpanelet med at vurdere et lovforslag, når det er åbenlyst, at forslaget ikke eller kun i meget begrænset omfang har administrative konsekvenser for virksomhederne.

Et eksempel fra lovprogrammet er Boligministeriets lovforslag om fremme af byggeriets udvikling. Lovforslaget har stor betydning for erhvervslivet, men overhovedet ingen administrative konsekvenser for virksomhederne og skal derfor ikke forelægges panelet. Der er også andre tilfælde, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at benytte panelet. Det er f.eks. tilfældet, når lovforslaget kun berører en meget lille, afgrænset kreds af virksomheder, og et eksempel fra lovprogrammet er lovforslaget om ændring af mærkning af cykelstel.

Jeg synes derfor, det er at skyde over målet, hvis testpanelet som foreslået af Venstre og De Konservative skal vurdere al erhvervsrelevant lovgivning, dvs. lovgivning, der retter sig mod erhvervslivet. Det vil simpelt hen være at påføre de virksomheder, der frivilligt stiller sig til rådighed for testpanelet, en helt unødvendig arbejdsbyrde, og det mener jeg ikke er fornuftigt.

Der vil også være tilfælde, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at lade testpanelet vurdere lovforslaget før fremsættelsen i Folketinget, selv om forslaget har administrative konsekvenser for virksomhederne. Det er f.eks. tilfældet, når det er afgørende at få fremsat og vedtaget et lovforslag inden for meget kort tid, eller hvor det af hensyn til den effekt, man ønsker at opnå med lovforslaget, ikke er muligt at sende det i høring, inden det fremsættes. Et klassisk eksempel herpå, som vi jo alle her i Folketingsalen kender, er de lovforslag om at lukke huller i skattelovgivningen, som skiftende regeringer fra tid til anden må fremsætte, og afgiftslove er et andet eksempel. Her er det vigtigt at få fremsat og vedtaget lovforslagene for at undgå f.eks. hamstring, og hvis man ikke har meget travlt med at være i opposition, tror jeg, alle partier kan være enige herom.

Endelig kan der være lovforslag, der er udformet som rammelove, hvor det kan være vanskeligt for virksomhederne at vurdere de administrative konsekvenser. I disse tilfælde kan det være mere hensigtsmæssigt at udsende bekendtgørelser, der uddyber loven, til vurdering af testpanelet.

Den 30. april 1997 vedtog et meget bredt flertal i Folketinget et forslag om motiveret dagsorden, der pålægger regeringen at lade samtlige relevante lovforslag ledsage af en opgørelse af, hvilke administrative konsekvenser loven og de efterfølgende regler giver virksomhederne. Det er op til de enkelte ministerier, hvordan de vil udfylde denne forpligtelse. Et af instrumenterne, der står til ministeriernes rådighed, er testpanelet, og det er som nævnt regeringens opfattelse, at testpanelet ofte vil være et velegnet instrument, som med fordel kan benyttes.

Som jeg tidligere har nævnt, fungerede testpanelet i sidste folketingssamling som et pilotprojekt, og fire ministerier deltog i dette forsøg, bl.a. Skatteministeriet. Skatteministeriet fremlagde f.eks. forslagene til lov om personalegodebeskatning og lov om forenkling af virksomhedsskatteordningen for testpanelet, og i begge

tilfælde blev testpanelets besvarelser brugt i de almindelige bemærkninger til forslagene.

Der er også eksempler på, at ministerierne ikke bruger testpanelets besvarelser direkte i bemærkningerne, men i stedet bruger besvarelserne i det lovforberedende arbejde. Om ministerierne vil medtage testpanelets bemærkninger i lovforslaget, må afhænge af en konkret vurdering af kvaliteten af bemærkningerne. Et ministerium bør f.eks. ikke være forpligtet til at medtage testpanelets vurderinger, hvis de på grund af en uventet lav svarprocent er for usikre. Her må det enkelte ministerium have adgang til at opfylde forpligtelsen på anden måde.

Regeringen mener, at bemærkningerne til lovforslaget bør udformes, så de giver Folketingets medlemmer og offentligheden et fyldestgørende grundlag for at vurdere begrundelsen for forslaget og dets forventede virkninger. For at give det bedst mulige beslutningsgrundlag for Folketinget er der en række konsekvenser, som skal belyses i bemærkningerne til lovforslaget. Det gælder bl.a. de miljømæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser og altså nu også de administrative konsekvenser for virksomhederne.

Regeringen mener, der bør være metodefrihed for de enkelte ministerier til, hvordan de vil opfylde deres forpligtelse; men det er som nævnt regeringens opfattelse, at testpanelet ofte vil være et ganske udmærket redskab for at få en vurdering af de administrative konsekvenser. Vi har derfor udbygget og forbedret testpanelet, og regeringen er overbevist om, at testpanelet hermed vil blive et ganske godt grundlag og et ganske godt redskab i det lovforberedende arbejde for ministerierne.

På den baggrund mener regeringen ikke, der er behov for de begrænsninger og de påbud, beslutningsforslaget lægger op til, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg har noteret mig ministerens bemærkninger og har også set den redegørelse, der lige er delt ud. Ministeren taler så pænt om miljøområdet, og at der mangler lidt her, men panelet har ikke været benyttet én eneste gang, så vidt jeg kan se, i de miljøforslag, vi har fået. Er det ikke for beskedent?

Det, der ligger i forslaget, er sådan set at lave en parallel til VVM-undersøgelserne på miljø-

området, så man i stedet for at vurdere virkningerne på miljøet vurderer virkningerne for erhvervslivet. Hvorfor kan systemet virke godt på miljøområdet, mens man skal være så tilbageholdende på erhvervsområdet?

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg synes, det er lidt vanskeligt at besvare det spørgsmål som regeringsmedlem, for det er jo trods alt Folketinget, der må vurdere, om de oplysninger, der gives i lovforslaget, er tilstrækkelige for det arbejde, Folketinget udfører.

Jeg må sige, at jeg mener det alvorligt, når jeg siger, der er fornuft i regeringens holdning: for det første skal der være metodefrihed; for det andet er der fornuft i, at testpanelet er et redskab for regeringen til at forberede lovforslagene så godt som overhovedet muligt, og for det tredje er det altså op til Folketinget selv at vurdere, om kvaliteten af de oplysninger, der forelægges, er tilfredsstillende. Hvis de ikke er det, er der rig mulighed for at stille forslag om forbedring undervejs i udvalgsarbejdet.

Men at tro, at man, om jeg så må sige, kan overlade ansvaret til et testpanel, hvor man ikke har nogen indflydelse på, hvordan det bliver sammensat, og hvor man ikke har nogen indflydelse på, hvordan det behandler det enkelte, konkrete lovforslag – ja, jeg havde nær sagt, at det er lidt forstemmende, at Folketinget på den måde diskuterer, om man skal fralægge sig en del af ansvaret. Det, der må være vigtigt, er, at det krav, som Folketinget har stillet, nemlig at der gives oplysninger om lovforslagets administrative konsekvenser for virksomhederne, opfyldes så godt som overhovedet muligt.

I mange tilfælde er testpanelet en fornuftig arbejdsform, et fornuftigt redskab for regeringen, og så er det fornuftigt at bruge det. Men det er det ikke i alle tilfælde, og det er blot det, jeg prøver at påpege.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Ministeren har jo selv tidligere erfaringer fra store anlægsarbejder, hvor vi har benyttet de metoder. Her har Folketinget jo heller ikke haft indflydelse på, hvem der laver VVM-vurderingen. Hvis vi ser på Skjern Å-projektet, som måske skal VVM-vurderes inden længe, udpeger vi ikke nogen folk, men vi synes, det er meget væsentligt, at befolkningen, organisationerne og folk, der vil beskytte miljøet, har en indsigelsesmulighed, og at vi får argumenterne

til at tælle i debatten. Vi synes, det skulle gælde på tilsvarende måde for erhvervslivet, sådan at de ting, der påvirker det erhvervspolitiske miljø, skal belyses på samme måde, fordi vi tror på argumenterne, og at vi kan fremme en åbenhed i vores samfund på den måde.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Når jeg tager ordet på dette tidspunkt, er det for at forhindre, at debatten løber af sporet. Jeg har indtryk af, at ministeren ikke rigtig har læst forslaget – det er måske lidt stærkt sagt – men at ministeren i hvert fald taler ud fra den tanke, at vi her foreslår et testpanel, der skal være obligatorisk, og som skal være et redskab for regeringen. Men dette er ikke tilfældet.

Det fremgår tydeligt af den første pind, at det er et redskab, Folketinget skal have stillet til rådighed. Vi stiller et testpanel til rådighed for Folketinget med henblik på at vurdere problemerne, og derfor vil jeg bare gøre opmærksom på, at det kan da godt være, at ministeren og regeringen ikke synes, de vil have nogen til at kigge sig over skulderen og slet ikke erhvervslivets folk. Det må så blive regeringens egen sag, men det er altså det, vi ønsker.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal sige til formandens orientering, at nu skal jeg nok lade være med at bede om ordet mere. Det er heller ikke min vane at tage ordet så mange gange, men jeg synes, der er sådan et par oplagte misforståelser fra V's og K's side.

Hr. Niels Jørgen Langkilde gør sig faktisk netop til talsmand for, at dette testpanel skal erstatte andre former for høring af erhvervslivet. Men testpanelet er jo ikke og kan slet ikke, alt afhængigt af hvilket lovforslag der er tale om, være et panel, der giver en meget bred og dækkende holdning for alle konsekvenser for alle virksomheder af et konkret lovforslag. Det erstatter jo på ingen måde høringen af erhvervsorganisationerne, som vi antager, at både Venstre og De Konservative anser for professionelle organisationer, der har et ganske dækkende og bredt indtryk af, hvorledes et lovforslag påvirker erhvervslivet.

Der er kun tale om et forsøg på at skaffe regeringen et redskab til at tilrettelægge lovforslagene endnu bedre, end der har været tale om før, ved ikke alene at høre erhvervsorganisationerne, men også i det lovforberedende arbejde høre nogle konkret udpegede virksomheder,

som dog ikke kan anses for at være fuldt ud dækkende i alle tilfælde. Det er et forsøg på at supplere vores viden og på at gøre det bedre, når vi nu prøver at tilrettelægge arbejdet med anvendelse af testpanel på en mere smidig og hensigtsmæssig måde. Men det kan ikke erstatte f.eks. høring af erhvervsorganisationerne, bestemt ikke.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så tager vi fat på ordførerrækken. Hr. Jacob Buksti.

Jacob Buksti (S):

Socialdemokratiet er enig med ministeren i, at testpanelet er et godt redskab i arbejdet med at lette virksomhedernes administrative byrder. Vi støtter derfor også arbejdet med at produktudvikle testpanelet, så dets arbejde bliver mere brugbart i lovgivningsprocessen.

Vi er imidlertid også enig med ministeren i, at der er problemer forbundet med testpanelets arbejde, og dermed også i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gøre testpanelet til en obligatorisk vurderingsinstans i forbindelse med erhvervsrelevant lovgivning, således som Venstre og De Konservative foreslår med dette beslutningsforslag. Det betyder imidlertid ikke, at Socialdemokratiet ikke er optaget af at lette de administrative byrder for virksomhederne mest muligt. Vi arbejder faktisk meget seriøst med det, også på baggrund af den dagsorden, Folketinget vedtog med et meget bredt flertal den 30. april i år, hvorefter regeringen forpligtede sig til at lade samtlige relevante lovforslag indeholde en opgørelse af, hvor meget mere/mindre arbejde loven og de deraf følgende regler giver virksomhederne.

Venstre og De Konservative søger imidlertid med dette og andre forslag at skabe det indtryk, at de især er optaget af at lette virksomhedernes administrative byrder, mens regeringen ikke gør noget alvorligt ved problemerne. Det er imidlertid ikke rimeligt, og det er heller ikke rigtigt. For det første må man til V's og K's generelle bemærkninger om deregulering og lettelse af administrative byrde spørge: Betragter V og K alle regler som administrative byrder og alle byrder som bøvl? Gør man det, nedbryder man retssikkerheden og åbner mulighed for ny skattespekulation og omgåelse af reglerne. Men urimelige og unødvendige regler og byrder må naturligvis afskaffes.

For det andet vil en meget firkantet og formalistisk anvendelse af testpanelet rejse en række afgørende spørgsmål vedrørende lovgivningsprocessen og Folketingets arbejde: I hvilken udstrækning skal sådanne meningsmålinger, som der jo er tale om, være afgørende for Folketingets arbejde, og hvornår skal Folketinget i givet fald se bort fra testpanelets vurderinger? Som gamle Hørup sagde: »Intet over og intet ved siden af Folketinget.« Vil en obligatorisk anvendelse af testpanelet ikke betyde, at høring af erhvervsorganisationerne må afskaffes, eller hvad skal der ske, når meningene strider mod hinanden?

Og endelig for det tredje: Hvordan kan det være, at Venstre og De Konservative i deres store iver for at lette virksomhedernes administrative byrder ikke ville lytte til virksomhederne og deres repræsentanter i forbindelse med gennemførelse af den ekstra ATP-opsparing for nylig? Hvorfor insisterede V og K på en model, der med sikkerhed vil skabe kaos, og som vil betyde maksimalt administrativt bøv! for virksomhederne? Hvorfor? Måske handler det slet ikke om lettelse af de administrative byrder, men om noget helt andet. Der er i hvert fald ikke sammenhæng i V's og K's politik på området, og i stedet for billige politiske markeringer på området skulle man hellere gå med i det arbejde, som faktisk foregår.

Socialdemokratiet afventer regeringens initiativer om fornyelsen af testpanelet, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Pernille Sams (KF):

Trods mange store løfter er det endnu ikke lykkedes regeringen at komme blot lidt af det administrative bøv!, som virksomhederne til daglig skal leve med, til livs. For os at se har regeringen hverken viljen eller evnen. Ordene er pæne nok, men når det kommer til handling, går det helt i sort.

Rapport på rapport og undersøgelse på undersøgelse har påvist, at det stadig er de administrative byrder, som belaster virksomhederne allermost og derfor skader konkurrenceevnen. Senest er der her i oktober kommet en rapport fra de registrerede revisorer, som undersøgte vilkårene for små og mellemstore virksomheder, og her kom lettelse af de administrative byrder ind på en klar førsteplads, når der blev spurgt, hvad der især skulle til for at forbedre erhvervslivets vilkår. Ingen anden

enkelstående faktor blev tillagt tilnærmelsesvis samme forholdsmæssige betydning.

Dansk Handel og Service laver årligt en undersøgelse af omfanget af de administrative byrder. Dette års undersøgelse blev offentliggjort i sidste uge, og også her var tendensen helt tydelig: 81 pct. af virksomhederne betragter de administrative byrder som noget belastende. Det gælder først og fremmest de små og mellemstore virksomheder, og det er jo ikke unaturligt, at det er sådan.

Når regeringen – senest i statsministerens åbningstale – fremhæver, at den i de seneste år har taget en række initiativer til at mindske de administrative byrder, må vi blot konstatere, at sammenlagt, netto, er disse initiativer ikke slået igennem. Det samlede antal byrder på virksomhederne er steget, og regeringens vilje til virkelig at gøre noget har ikke i tilstrækkeligt omfang været til stede.

Testpanelet er et af disse initiativer, som regeringen har iværksat. I princippet kunne det have fungeret godt, men det har ikke haft nogen som helst reel effekt, da regeringen ikke har haft viljen til at bruge det som det effektive redskab, det kunne være.

Som bekendt nedsatte Erhvervsministeriet panelet i 1996. Det består af 200 virksomheder, og det skulle give information om de administrative konsekvenser for erhvervslivet, inden ny lovgivning blev vedtaget. Alligevel ser vi, at i sidste folketingssamling vurderede testpanelet kun seks ud af i alt 277 fremsatte lovforslag. Naturligvis skal det ikke have alle 277 forslag til vurdering, men det skønnes dog, at hver femte af lovforslagene på en eller anden måde havde betydning for erhvervslivet, og set i det lys er seks forelagte lovforslag i hvert fald ikke mange.

Testpanelet har indtil videre kun vurderet de nye lovforslag, som regeringen selv har ønsket og selv har udvalgt fra ministerierne, og de deltagende ministerier har ikke været forpligtet til at sende alle relevante love eller bekendtgørelser til panelet. De har kunnet udtage politisk følsomme lovforslag og hastelovgivning, som man af en eller anden grund ikke ønskede vurderet af panelet. Her tænker jeg selvfølgelig ikke mindst på ændringen i arbejdsmiljøloven i maj måned, som pålagde virksomhederne betydelige nye byrder, og som ikke blev forelagt testpanelet. Men ministerierne er heller ikke forpligtet til at medtage panelets vurdering i lovforslagets bemærkninger, og det mener vi

også er en fejl. Så alt i alt må vi i dag konstatere, at en ellers god idé ikke fungerer.

Vores beslutningsforslag sikrer, at testpanelet kommer til at virke effektivt og i overensstemmelse med den oprindelige idé, som var god, ved at kræve, at virksomhedernes byrder vurderes i al lovgivning, som er relevant, i alle de relevante ministerier, og at resultatet altid tages med i bemærkningerne til lovforslaget.

Den pågældende minister skal endvidere altid give sin vurdering af de administrative byrder set i forhold til lovens formål.

Jeg synes, det er fint, at erhvervsministeren i dag har bebudet, at han vil videreudvikle testpanelet. Det er da på tide, at regeringen kommer ud af starthullerne, og det er et udmærket signal, at man nu vil udvide dets virke fra den 1. december. Men med de forbehold, ministeren samtidig har taget, virker det allerede på forhånd som et forholdsvis uambitiøst forslag om udvidelse, som endnu en gang godt kan risikere at ende med, at regeringens manglende vilje til at gøre noget virkelig effektivt ved de administrative byrder bliver afsløret.

Det lyder, som om man stadig forsøger at finde en mellemvej, så man selv kan sortere, hvad man ønsker prøvet, og hvad man ønsker offentliggjort, og at det i ministerens tanke stadig kun er et arbejdsredskab for regeringen. Det burde selvfølgelig være et arbejdsredskab for Folketinget også.

Der er i det hele taget en lang række af de forhold, som ministeren har nævnt, som godt kan virke meget indskrænkende for de nye tanker, ministeren har omkring panelet. Så lad os se, hvad der kommer ud af det. Jeg håber da, at ministeren vil overveje vores forslag, for det kunne da i hvert fald med ét slag gøre testpanelet virkningsfuldt og relevant.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det, der bringer mig herop, er den konservative ordførers bemærkning om, at regeringen bare snakker og ikke gør noget ved det. Det var jo det, jeg forsøgte at antyde, at det mener Venstre og De Konservative jo altså at man gør.

Så bliver jeg nødt til igen at spørge: Hvordan kan det så være, at man, når man har chancen for at undgå administrativ bøvlg og byrder, vælger det i særklasse mest belastende for virksomhederne? Man gør det på trods af henvendelser fra Dansk Handel & Service og fra Håndværksrådet til Folketingets Arbejdsmar-

kedsudvalg. Det er en ordning, som med garanti vil skabe kaos, og hvor regeringen har foreslået en helt enkel model, der vælger Venstre og De Konservative – af årsager, som må stå hen i det uvisse – en ordning, som virkelig giver bøvlg.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg kan svare hr. Jacob Buksti meget præcist: Vi valgte den ordning, fordi vi sagde nej til Socialdemokratiets ønske om forøget bruttoskat for befolkningen. Det ønskede vi absolut ikke. Vi ønskede en reel opsparing, og derfor endte det så, som det gjorde – for at skåne folk for en forhøjelse af bruttoskatten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det er da ikke noget svar på det, jeg spørger om.

Det, jeg spørger om, er: Hvordan kan det være, at man i den diskussion, hvor man var enige om, at der skulle være en bagatelgrænse, så folk med et frikort bliver friholdt fra at betale bruttoskatten, så ikke gik ind og støttede regeringens model, hvor man sagde, at man klarede det i forbindelse med årsopgørelsen?

I stedet for vælger man en model, som er fuldstændig totalt umulig at administrere, nemlig at arbejdsgiveren skal operere med to bruttoprocenter. Det er jo ikke et spørgsmål om bruttoskat eller ej, det her. Det, der er spørgsmålet, er, at arbejdsgiverne, lønindeholdelseskontorerne osv. skal operere med to procentsatser, nemlig 8 pct. og 9 pct., og at man først bagefter ved, hvilken en der er hvad.

Man kan læse i henvendelser fra Dansk Handel & Service og Håndværksrådet til Arbejdsmarkedsudvalget, at det er slået fast: Det kunne have været gjort enkelt. Men Venstre og De Konservative insisterede på den mest byrdefulde og kaotiske facon, og det har intet at gøre med, om man er modstander eller tilhænger af bruttoskat.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

SF er positiv over for testpanelet. Rigtigt brugt kan det være et instrument til at sikre, at nye love ikke er unødigt byrdefulde.

Nu foreslås det så at gøre det obligatorisk, og vi indrømmer, at vi var fristede, når vi tænkte på den ordning, der har været omtalt et par gange, nemlig den dér bundne opsparing i form

af et særligt ATP-bidrag, som V og K alene for at gøre ordningen en lille smule mere asocial forlangte skulle gøres på en administrativt utrolig belastende måde. Det kunne have været nyttigt at sende det til testpanelet før den endelige vedtagelse, og det kunne have været meget, meget lærerigt især for V og K.

Men vi falder ikke for fristelsen. Vi mener ikke, at Folketinget skal afskrive sin mulighed for at lovgive inden for frister, der ikke muliggør brug af testpanelet. Så vi afviser forslaget.

Ulla Solvang (RV):

Også i Det Radikale Venstre har det høj prioritet at lette de administrative byrder for erhvervslivet. Men vi mener faktisk, at testpanelet med de tilpasninger, der nu er foretaget, er et godt og et effektivt redskab til det formål.

At forelægge testpanelet enhver lov, der har betydning for erhvervslivet – altså uanset om den har stor eller lille betydning – vil efter vores mening kun øge de administrative byrder, i det her tilfælde i statsadministrationen og i testpanelet.

Testpanelet skal selvfølgelig kun involveres, hvor det er relevant, det vil sige, når et lovforslag berører mange virksomheder og har mærkbare administrative konsekvenser. Det var også det, der lå i den dagsorden, vi vedtog den 30. april i år.

Endelig ønsker forslagsstillerne, at testpanelet skal give sin vurdering af de administrative byrder set i forhold til lovens formål. Det er efter Det Radikale Venstres mening helt utilbørligt. Testpanelets opgave er at vurdere de administrative byrder og intet andet. Det er ene og alene Folketinget, der afgør, om hensynet til erhvervslivets administrative byrder bør veje tungere end lovens formål.

Jeg betragter faktisk testpanelet som en god hjælp til at nå vores fælles målsætning om regelforenkling. I sidste samling fungerede panelet som et pilotprojekt. Vi har nu høstet nogle erfaringer, vi har rettet det til, og jeg er overbevist om, at ministerierne i egen interesse vil vide at benytte sig af den ekspertise, der her er stillet til rådighed.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget i Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil spørge Det Radikale Venstres ordfører, om man ikke også i Det Radikale Venstre er lidt

bekymrede over, at netop på miljøområdet er der ikke forelagt testpanelet et eneste forslag, hvor vi netop på miljøområdet beder virksomhederne om offentlighed på offentlighed på offentlighed, offentliggørelse af regnskaber, udarbejdelse af grønnere regnskaber af hensyn til offentligheden. Skal der laves noget om, skal der laves regionsplantillæg, kommuneplantillæg og lokalplaner med offentlighed, med offentlighed, med offentlighed. Men hvis vi omvendt vil lave noget, der påvirker virksomhederne voldsomt, så vil vi ikke snakke med dem.

Det synes jeg der ligger et problem i for Det Radikale Venstre, der normalt går ind for åbenhed og dialog.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det er til fru Ulla Solvangs bemærkning om, at det alene er Folketinget, der afgør, om de administrative byrder opvejes af lovens formål.

Der er vi da fuldstændig enige, og det er slet ikke det, der bliver sat spørgsmålstegn ved.

Tværtimod. Men det er vigtigt for Folketinget, når man skal foretage en afvejning af, om de administrative byrder opvejes af lovens formål, at man så kender de administrative byrder, for det er dog et argument, som skal ind på linje med mange andre argumenter.

Men det er sandelig ikke sådan, at vi med det her forslag ønsker at sige, at hvis testpanelet udtaler sig imod, kan det dermed ikke gennemføres. Det er selvfølgelig Folketinget, der suverænt bestemmer, om man mener, at formålet er det værd, som det har af omkostninger også af administrativ art.

Dette være også en lille smule svar til hr. Jacob Buksti, som henviste til en lang række organisationer, som ønskede en anden løsning end den, der er blevet vedtaget.

Vi lovgiver jo ikke på baggrund af organisationsønsker eller testpanelets ønsker eller noget andet. Det er da bare ting, som vi skal lytte til, og som vi skal have med i vores endelige vurdering af, hvilken lov vi så hver især vil stemme for.

(Kort bemærkning).

Ulla Solvang (RV):

Til hr. Langkilde: Jamen det er rigtigt. Vi går meget ind for åbenhed, og vi går ind for lettelse af de administrative byrder, og det gør vi fortsat i Det Radikale Venstre, men jeg mener bare,

at det, der nu ligger på bordet, det reviderede testpanel, tror vi på i Det Radikale Venstre vil kunne leve op til de ønsker, vi har, også på lige fod med De Konservative.

Til fru Pernille Sams om det, at det er Folketinget, der afgør de administrative byrder: Vi er også i Det Radikale Venstre indstillet på, at man er mere opmærksom på i den lovgivning, der i øvrigt bliver lavet, hvornår man laver en øget byrde for de erhvervsdrivende. Og det kan vi kun tage til os, som det er nu, når vi sidder og laver lovgivning i de forskellige udvalg.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu tillader jeg mig at snyde lidt i rækkefølgen. Jeg ved, at ministeren lige har omdelt sin erhvervspolitiske redegørelse, og deri står noget om testpanelet. Efter at have kigget i det synes jeg ikke, der er noget, der sikrer, at f.eks. et forslag som vores jordforureningslovforslag bliver forelagt testpanelet. Det bliver meget, meget vigtigt for en stor del af dansk erhvervsliv, hvordan den lov bliver skruet sammen.

Kunne vi ikke få Det Radikale Venstre, der dog er et parti med nogen indflydelse, til at gå herop og sige: Vi vil sikre os, at i al fald det her forslag på miljøområdet bliver forelagt testpanelet? For jeg synes, det er vigtigt, at vi begynder at bruge det, også på miljøområdet, så vi vinder respekt om dets arbejde, og også, at testpanelet lærer at arbejde med miljøstof og at rapportere tilbage. Det har vi stort behov for.

Det er meget svært for organisationerne at dække alle hjørner af så kæmpe en lovgivning.

Ulla Solvang (RV):

Nu er jeg ikke miljøpolitisk ordfører, så jeg skal ikke gå ind i den diskussion, men jeg mener, at nu er vor miljøminister kommet ind i den gruppe af ministerier, der skal tage testpanelet alvorligt. Derfor har jeg tillid til, at de sager, der bliver sendt fra Miljøudvalget, også bliver taget alvorligt af vores minister på det her område.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, Folketinget har et problem. Når der forelægges lovforslag, uanset om det er fra regeringen eller fra oppositionen, stilles en masse spørgsmål under udvalgsarbejdet. Der kommer henvendelser fra interesseorganisationer, der kommer også henvendelser fra enkeltvirksomheder og enkeltpersoner. Det er blevet en næsten fast rutine i alle udvalg, at når man

beder om høringssvar, får man de her bjerge af papir, som altid koster det meste af en finsk skov, men hvor man kan spørge: Hvor mange læser egentlig de mange høringssvar?

Nu har vi også opfundet dette testpanel. Folketinget har et problem. Problemet er, at mere end to tredjedele af Folketingets medlemmer aldrig nogen sinde har været beskæftiget i det private erhvervsliv. De arme mennesker aner ikke, hvordan sådan nogle lovgivningsparagraffer virker, i det øjeblik man vedtager loven. Og så skal man helst have et figenblad, sådan at man, når man kommer hjem i vælgerforeningerne og bliver skældt ud for at have stemt for eller imod et lovsag, så op af sin taske kan tage et stykke papir fra en interesseorganisation eller en erhvervsvirksomhed og så sige: De skrev ellers, at det var godt eller det var skidt.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Buksti på ét punkt, nemlig: intet over, intet ved siden af Folketinget. Derfor synes jeg, Folketingets medlemmer burde påtage sig et lidt større ansvar for de lovforslag, de rent faktisk stemmer for eller stemmer imod eller fremsætter, underforstået, at når man vedtager et eller andet, ja, så har det altså nogle konsekvenser, og uanset hvor mange meningsmålinger eller testpaneler man i øvrigt har sat op, er man altså nødsaget til at erkende, at hvis man stemmer for et afgiftsforhøjelsesforslag, ja, så er der nogle virksomheder, som kommer til at dreje nøglen om. Der er nogle, der går konkurs, der er nogle mennesker, der mister deres arbejde osv. Det har nogle menneskelige konsekvenser.

Og på et eller andet tidspunkt, når man går ud gennem døren og har afleveret sin person-søger hernede, så skal man se de mennesker i øjnene, og så hjælper det ikke noget, hvor mange testpaneler og høringssvar man i øvrigt har med i tasken – så er man nødt til ærligt at kunne sige: Jeg har stemt for, eller jeg har stemt imod med de konsekvenser.

Det er der for få folketingsmedlemmer, der tør gøre, og derfor skal de tilkøbe sig flere og flere figenblade.

Vi var ikke tilhængere af, at man lavede det her testpanel, eller vi var i hvert fald meget skeptiske over for det, netop fordi vi var bange for, at testpanelet ville gå hen og blive endnu et stykke papir i endnu en lang række af udvalgsbilag og ikke noget som helst andet.

Men vi er også så pragmatiske i Fremskridts-partiet, at når vi nu har lavet det her testpanel,

kan vi lige så godt sætte det til noget fornuftigt, fremfor at de pågældende virksomheder føler sig til grin.

Jeg er da enig med ministeren i, at der er visse lovforslag, som ikke egner sig til at blive sendt ud til testpanelet. Jeg kan nævne lovforslag nr. L 1, finansloven, som jo ikke er specielt velegnet til at blive sendt ud til testpanelet. Derfor har Venstre og De Konservative jo nok formuleret sig lidt for kategorisk, når man skriver »alle« lovforslag. Jeg skal minde om, at finansloven også er et lovforslag.

Til gengæld kunne jeg godt tænke mig, at man, når man nu reviderer lidt i den anden pind, tog hensyn til det forhold, at ganske megen regelstyring i det her samfund slet ikke sker ved hjælp af lovene; det sker i form af cirkulærer og bekendtgørelser, der bliver sendt ud, og de kan have nok så vidtgående konsekvenser for virksomhederne.

Så min anbefaling – jeg kan nemlig ikke stille ændringsforslag til det her, men det kan forslagsstillerne – er, at man reviderer pind to, så man får det med og får ordet »alle« ud, for vi ved jo godt, at det kan ikke lade sig gøre i virkeligheden.

Til gengæld mener jeg, at det er et godt punkt, hvis Folketinget også får mulighed for at kunne spørge testpanelet. Men der skal også være grænser, for når vi ser på den vækst, der er i antallet af § 20-spørgsmål og udvalgs-spørgsmål her i Folketinget, tager vi jo livet af det testpanel, hvis der er frit slag til at stille dem spørgsmål om alt mellem himmel og jord. Derfor må der være en eller anden elastik i retning af, at det f.eks. er et samlet udvalg – det kan være Folketingets Erhvervsudvalg eller Skatteudvalget eller Miljøudvalget – som retter henvendelse til testpanelet, og at det ikke er ethvert af de 179 folketingsmedlemmers ret og mulighed at sende hvad som helst ud til kommentarer, for derved ville vi slå panelet i stykker.

Med disse bemærkninger synes jeg, vi skal bruge det her forslag til i udvalget at få justeret det, der skal justeres i testpanelet, bl.a. med relation til erhvervsministerens seneste redegørelse, om det er det rigtige snit, ministeren og regeringen har valgt at lægge dér. Det tror vi ikke på, specielt fordi man ikke åbner for den mulighed, at Folketinget også kan benytte sig af testpanelet.

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg fremlægge vores synspunkter i forhold til dette beslutningsforslag.

Vi kunne jo sådan set starte med at sige, at vi er da positive over for tanken om, at man har sådanne testpaneler, og hvis det var det eneste, der lå i det, var vi måske færdige dér, men vi kan jo se, at det, der ligger i forslaget, er en entydig – 100 pct. entydig – fokusering på, at specielt erhvervslivet skal have et testpanel, fordi det åbenbart kun er dem, som bliver berørt af de lovgivninger, vi laver herinde.

Det er vi helt uenige med forslagsstillerne i. Faktisk er det jo sådan, at der er en række love – faktisk de fleste love, vi vedtager – som jo også berører andre store grupper uden for Folketinget, hvor der også kunne være behov for testpaneler. Derfor er det sådan, at vores forudsætning for at beholde den positive linje er, at testpanelsystemet bliver udvidet, sådan at når man f.eks. laver lovgivning omkring a-kasserne, hvad vi jo gør jævnligt, er det klart, at så må de bestemmelser, som ligger her, også gælde for alle a-kasser og fagforeninger i dette land.

Det er klart, at hver gang vi vedtager en lov, som har noget at gøre med miljøet – og det har jo stort mange af de love, vi vedtager, også erhvervslovene – så bør miljøorganisationerne og brugerorganisationer af forskellig art naturligvis også have et testpanel, hvor de kan gå ind og lægge et tilsvarende bånd på som det, der ligger her. Når det drejer sig om sociallove, bør det selvfølgelig være det samme i forhold til ældreorganisationer og andre.

Det vil sige, at det, vi kan se i det her, er en entydig fokusering på, at erhvervslivet skal have nogle ekstra håndtag at dreje på i forhold til Folketinget.

Vi synes sådan set, det kan være fornuftigt at se på det mere bredt på den måde, at der er nogen, der prøver at vurdere de lovforslag, der alligevel bliver sendt ud til høring. Men der er som sagt mange vinkler, som skal tages ind, og det er i hvert fald noget af det, der skal åbnes for, hvis vi skal være med på det her.

Som det ligger her, kan det naturligvis ikke få vores støtte.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jamen vi har jo rent faktisk i vores lovgivning et testpanel på miljøområdet. Det var måske det første. Hvad er det, vi har lagt ind? Vi har lagt

det ind, at Danmarks Naturfredningsforening, at Dansk Ornitologisk Forening, Greenpeace, NOAH osv., sportsfiskerne i forskellige områder skal høres helt pr. automatik. De er testpanelet på de områder, meget specifikt fastsat i lovgivningen. Vi har hele proceduren omkring VVM-høring. Vi har særlige procedurer omkring lokalplaner, regionalplaner, kommuneplaner osv. Dét er det sat i system.

Det var så dér, man startede, og så siger vi: Det er jo faktisk lykkedes godt. Vi har faktisk fået bedre miljøbeslutninger af det. Lad os da tage næste skridt og gå ind på erhvervslivet og gøre det lidt bedre, end det er. Regeringen har været godt i gang med det, men lad os gå videre ad denne vej. Jeg skal da ikke udelukke, at man kan tage det op på andre områder, men lad os tage det sådan trin for trin, så vi får indarbejdet nogle gode modeller.

Så jeg håber, at Enhedslisten kan bakke op om det.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Ja, et forslag om at tage det trin for trin lyder måske meget tilforladeligt, men sagen er, at den køber vi ikke, og sagen er, at erhvervslivet efter vores opfattelse allerede på forhånd er en af, hvad skal vi sige, samfundets mest forkælede grupper, som alle står i kø for at forkæle på alle måder. Det her er så endnu et forslag, hvorefter de skal forkæles yderligere og have nogle ekstra vetobestemmelser ind i forhold til lovgivningsmagten.

Derfor er vores forslag ikke, at så tager vi det sådan fra en ende af, og så giver vi endnu en gang erhvervslivet en luns. Vores forslag vender omvendt på den måde, at vi mener, at det, der er vigtigt, er, at andre typer af borgere og brugere af vores lovgivning i det her samfund faktisk får mulighed for at se den efter i sømmene.

Jeg synes, det kunne være meget oplagt, at hver gang de borgerlige finder på endnu en bestemmelse om en stramning af a-kasse-lovgivningen, at den så bliver sendt til høring i a-kasserne for at få at vide, hvilket ekstra administrativt bøvvl man kan lave med den. For sagen er jo, at der simpelt hen ikke findes noget område, hvor der er så meget administrativt bøvvl, som der er inden for a-kasse-området, og det er simpelt hen, fordi Folketinget, de borgerlige partier producerer i hundredvis af nye regler hvert eneste år. Det er simpelt hen sandhe-

den. I forhold til det er det jo simpelt hen vand, det, der sker på erhvervslivsområdet.

Sonja Albrink (CD):

CD ser positivt på forslaget, men jeg vil gøre opmærksom på, at det var her i salen i foråret i år, at vi fik vedtaget en dagsorden i forbindelse med en debat, som fru Mimi Jakobsen havde bedt om i forbindelse med det administrative bøvvl. Der var som sagt bred opbakning til dagsordenen, som pålagde regeringen at komme med konkrete forslag til at nedbringe bøvvet.

Erhvervsministeren var så venlig at fortælle, hvad dagsordenens første del var, og lad mig så fortælle, hvad resten af dagsordenen var.

Det var faktisk, at regeringen senest den 1. november 1997 skulle fremlægge konkrete forslag til initiativer, der kunne nedbringe det administrative bøvvl bl.a. gennem en reduktion af love og regler og en reduktion og forenkling af indberetninger til det offentlige og ved at tilskynde virksomhederne til mere egenkontrol og de offentlige myndigheder til mindre detailregulering, en kortlægning af gebyrer, der især belaster mindre virksomheder, og et udredningsarbejde, der beskriver, hvorledes man kan skabe bedre og mere forståelige love og regler.

Denne dagsorden blev som sagt vedtaget med fuld opbakning fra samtlige partier undtagen ét, som dog ikke stemte imod.

Teksten synes vi i CD er klar og tydelig, og jeg vil da også gerne bede ministeren om et klart og tydeligt svar på, i hvilken udstrækning regeringen mener, at den inden den 1. november i år, altså i lørdags, har fulgt denne dagsorden op.

Jeg vil da også gerne bede ministeren om et svar på, hvorfor der indtil dato ikke har været en opgørelse af de administrative omkostninger af noget lovforslag. Jeg havde selv tre lovforslag i Skatteudvalget i sidste uge, hvor det havde været dejligt, hvis der havde været en opgørelse, som denne dagsorden pålægger.

Forslaget er et skridt i den rigtige retning, og det støtter vi i CD, og hvis det betyder, at lovforslagene endelig bliver behandlet for administrativt bøvvl, så er vi også meget tilfredse med det i CD.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst takke for en relativt positiv modtagelse af det forslag, som er fremsat fra Venstres og De Konservatives side.

Må jeg dernæst til ministeren, som først kommenterede forslaget, sige, at vi jo havde forventet, at regeringen levede op til den dagsorden, som et stort flertal her i Folketinget vedtog den 30. april 1997. Af den fremgår det:

» . . . at man med virkning fra folketingsåret 1997-98 skal lade samtlige relevante lovforslag indeholde en opgørelse af, hvor meget administrativt mer-/mindrearbejde loven og de efterfølgende regler giver virksomhederne i lighed med de erhvervsøkonomiske, miljømæssige og provenumæssige konsekvenser.«

Det ses ikke at fremgå af en række af de lovforslag, som regeringen allerede har fremlagt. Hvor er regeringens løfte blevet af? Hvordan kan det være, at regeringen ikke lever op til det dagsordensforslag, som regeringen selv stemte for?

Jeg har godt noteret mig, at regeringen her for et kvarters tid siden omdelte en redegørelse til Folketinget. Det er noget sent i forhold til den afleveringsfrist, der hedder den 1. november, men o.k., fair nok, ingen problemer i det.

Men det, der er problemer i, er, at regeringen ikke selv lever op til kravet om en erhvervsvurdering eller en administrativ vurdering af de enkelte relevante lovforslag. Det vil vi naturligvis vende tilbage til.

Ministeren vil i øvrigt ikke gå ind i en positiv behandling af det her forslag, siger han, fordi regeringen ikke vil lade sig binde. Jamen altså, jeg vil da gerne sige til ministeren – og det er også et svar til hr. Kim Behnke – at vi naturligvis udmærket kan se på pind 2, hvis det er det, det handler om. Men vores udgangspunkt er præcis det samme, som fremgår af dagsordenen af den 30. april 1997, som regeringen selv stemte for, nemlig, og nu citerer jeg:

»at man med virkning fra folketingsåret 1997-98 skal lade samtlige relevante lovforslag indeholde en opgørelse . . . « osv.

Det er faktisk den formulering, som vi er gået efter. Det er det, vi har tænkt på, da vi sagde, at man skal have en obligatorisk anvendelse af erhvervspanelet.

Må jeg så sige, at hr. Jacob Buksti jo ikke overraskende var negativ i forhold til ministerens linje, og det er der jo så ikke noget at gøre ved. Hvis regeringen absolut vil være negativ over for fornuftige tiltag i denne retning, jamen o.k., så må regeringen og regeringspartierne jo om det.

Jeg kan bare hilse og sige fra erhvervslivet – jeg skal ikke tage patent på deres synspunkter,

men alle dem, jeg har mødt, synes faktisk, at regeringspartierne med Socialdemokratiet i spidsen er meget, meget aktive til at tale om nedbringelse af de administrative byrder, men meget, meget passive, når det drejer sig om konkret handling.

Der må vi så sige til dem, at vi havde store forventninger, da vi helt tilbage til 1994-95 foreslog, at en reduktion af de administrative byrder indgik i finansloven. Det skete også, og det blev også vedtaget med tilslutning fra regeringspartiet. Vi havde da forventet og troet, at det ville bidrage til, at man så virkelig tog sagen alvorligt. Vi kan i dag konstatere, at sådan er det ikke gået.

Regeringen har ikke ønsket at tage denne sag særlig alvorligt. I hvert fald kan vi sige, at de administrative byrder, som vi selv sammen med De Konservative bad om en opgørelse over – den kom sidste år lige før jul – er på omkring 22 mia. kr. Og ikke nok med det, de er oven i købet steget år efter år.

Den 1. januar 1997 iværksatte regeringen en række belastende ordninger for vores virksomheder, og igen den 1. april, ja, så sent som lige før sommerferien skulle man absolut have gennemført loven om sikkerhed på arbejdspladsen – med en enkelt stemmes flertal, så vidt jeg husker. Det er en lov, hvis hovedsigte de fleste kan være enig i, men vi måtte tage skarp afstand fra de betydelige administrative byrder, som den medfører. Man taler om en udgift i størrelsesordenen 1 mia. kr. for denne ene lov, bl.a. fordi der en gang om året skal udfyldes en masse skemaer til en såkaldt arbejdspladsvurdering.

Hertil kommer, at 45.000 medarbejdere – det svarer til en by på størrelse med Roskilde – nu skal på sikkerhedskurser, fordi enhver virksomhed med mere end fem ansatte skal have en sikkerhedsrepræsentant. Jeg nævner ikke dette konkrete eksempel, fordi vi skal genoptage diskussionen – ikke hvert fald ikke på dette tidspunkt – men for at sige, at den lov næppe havde fået det udseende og var blevet så belastende for de mange mindre virksomheder, hvis erhvervslivets egne repræsentanter havde haft mulighed for at give deres vurdering af lovforslaget, inden det overhovedet kom til behandling her i Tinget.

Det samme kan man sige om en række andre erhvervsrelevante lovforslag f.eks. hele lovkomplekset om de grønne afgifter, CO₂ osv. Det er på den baggrund, at vi skal se dette beslut-

ningsforslag fra Venstre og De Konservative. Vi ønsker med dette forslag at etablere et permanent, obligatorisk erhvervspanel, som skal stå til rådighed for Folketinget som vejleder med hensyn til, hvor stor den administrative belastning ved erhvervsrelevant lovgivning er.

Vi mener altså, at det vil være en god idé bortset fra i helt ekstraordinære situationer, som flere har været inde på, at invitere erhvervslivets folk til at kigge os lovgivere over skulderen, inden forslaget kommer til behandling. Der kan være særlige situationer med afgiftsforslag, hastelovgivning osv., men vi mener faktisk, at vi nu bør gøre dette til et obligatorisk led i det lovforberedende arbejde her i Tinget.

Det mener vi, fordi vi har den grundlæggende opfattelse, at de administrative byrder nu – også sammenlignet med andre lande – er blevet så store, at de er et væsentligt konkurrenceparameter for dansk erhvervsliv, og det er også et væsentligt moment, når det drejer sig om en vurdering af, om man skal starte selvstændig virksomhed eller ej. Masser af unge mennesker, som gerne ville starte selvstændig virksomhed, afholder sig fra at gøre det. Hvorfor? Bla. fordi de administrative byrder er for voldsomme.

Er vi i tvivl, kan vi se på de to seneste redøgørelser, som kom i sidste uge fra de registrerede revisorer og fra Dansk Handel & Service. Ingen i erhvervslivet er i hvert fald i tvivl, på tredje år i træk siger man, at den administrative belastning her i landet nu er så stor, at det er den væsentligste enkeltbyrde.

Så må jeg til sidst sige, at vi i denne debat har hørt mange positive bemærkninger. Vi er naturligvis parat til at gå ind i en konstruktiv dialog om de muligheder, der ligger i dette forslag, og derfor håber jeg og tror jeg, at vi får en god debat herom i Folketingets Erhvervsudvalg, og at vi vender tilbage til en vedtagelse inden samlingens slutning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Svend Erik Hovmand var ikke overrasket, som han sagde, over, at Socialdemokratiet var negativ over for alle fornuftige synspunkter. Sådan var det vist nogenlunde, ordene faldt.

Det eneste, jeg vil sige, er, at lige præcis det her mener vi ikke er så fornuftigt. Hr. Svend Erik Hovmand siger også, at vi er aktive med at tale om nedbringelse af byrderne, men at det så

bare bliver ved snakken. Det vil jeg godt lige komme tilbage til.

Men så nævner hr. Svend Erik Hovmand de her administrative byrder på 22 mia. kr. Jeg er efterhånden dødtræt af at høre den manipulation af demagogisk karakter, som sker fra oppositionens side, fra Dansk Industri osv. Hvis man tager rapporten fra Arthur Andersen, og det er den, de 21,8 mia. kr. kommer fra, så står der ikke, at det er administrative byrder; der står, at det er vurderingen af de indberetninger, som man skal foretage.

Hvis man bladrer 3-4 sider længere frem, står der, at af de dér 22 mia. kr. er de 15,3 mia. kr. primært til kildeskatteloven, momsloven og årsregnskabsloven.

Det var derfor, jeg spurgte hr. Svend Erik Hovmand, og det vil jeg gerne høre svaret på: Betragter Venstre enhver regel som en byrde og enhver byrde som bøvl? For så handler det her jo ikke om bøvl, så handler det om en almindelig deregulering med det resultat, at der bliver frit slag for plattenslagere og alt muligt og ingen som helst retsgarantier. Jeg vil gerne have et svar på, om enhver byrde er bøvl.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Naturligvis er det ikke det. Det har jeg aldrig hævdet, og det tror jeg heller ikke hr. Buksti vil kunne finde belæg for noget sted.

Naturligvis har vi aldrig nogen sinde sagt, at vi ikke skal have regler i vores samfund. Hvad er dog det for en manipulation, hr. Buksti her gør sig skyldig i? Selvfølgelig skal vi have regler.

Det, vi ikke skal have, vil jeg sige til hr. Buksti, er overflødige regler, og det er det, som det her drejer sig om. Dertil kommer, at hr. Buksti også flere gange har været inde på, at vi skal rette os efter alt, hvad et sådant testpanel siger. Det har vi ikke sagt. Det, vi har sagt, er, at vi ønsker dets vurdering forelagt, inden Folketinget træffer sin suveræne afgørelse. Ingen over og ingen ved siden af Folketinget, som flere har været inde på.

Til allersidst: Hr. Buksti lovede os i sin ordstrøm for et øjeblik siden at vende tilbage til det med stigningen i de administrative byrder i denne regerings tid. Det hørte vi ikke så meget om. Jeg vil gerne minde hr. Buksti om, at de faktisk er steget voldsomt, og jeg vil godt vende tilbage med nogle konkrete eksempler, hvis hr. Buksti ønsker at diskutere det punkt nærmere.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hr. Jacob Buksti går her op og forsvarer de 22 mia. kr., som hvert år pålægges danske virksomheder i indberetningsomkostninger, og spørger, om vi synes, at enhver byrde er bøvl. Sikke en gang vrøvl at sige, at vi skulle synes det. Det er der aldrig nogen, der har sagt, men vi har bare ikke, som Socialdemokraterne åbenbart har, opgivet, at der kan luges ud i noget af al det bøvl, og at byrden på de 22 mia. kr. kan nedbringes væsentligt.

Derfor vil jeg da gerne spørge hr. Jacob Buksti: Skal det forstås sådan, at Socialdemokratiet har opgivet, at nogen del af de 22 mia. kr. ikke alene er bøvl, men er overflødig bøvl, som rent faktisk kunne saneres væk?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nej, tværtimod. Nu er det vel lige før, at det begynder at lyde helt fornuftigt. Når jeg reagerede, var det, fordi hr. Svend Erik Hovmand netop omtalte de 22 mia. kr. som byrder, men der står, at det er det, indberetningerne koster.

Det er de 22 mia. kr., vi har at slås imod, og vi har klart sagt, at vi er villige til at se på en hvilken som helst regel, som er overflødig, urimelig osv.; alt andet ville jo være fuldstændig åndssvagt.

Når jeg ikke kom længere før, var det, fordi min taletid var udløbet, men det eneste, jeg ville sige, var, at jeg synes, det klinger hult, at både Venstre og De Konservative står heroppe og taler om, hvordan regeringen forøger de administrative bryder, når de så selv insisterer på den mest groteske og kaosskabende ordning med ATP-opsparingen, man kan forestille sig.

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand, hvordan det kan være, at de ikke lyttede til disse fornuftige folk ude i byen, disse besindige typer, der i Dansk Handel & Service, Håndværksrådet osv. klart anbefalede, at man tog regeringens model og ikke den administrative bøvlende ordning, som Venstre og De Konservative gik ind for.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Hvor er det pauvert, hvor er det dog pauvert. Nu har hr. Buksti endelig fundet én enkelt lillebitte ting, han kunne hænge sin hat på, og den skal vi så høre igen og igen misbrugt ud over alle grænser.

Jeg vil gerne sige til hr. Buksti, at hvis vi taler om de helt konkrete belastninger for den enkelte virksomhed, vil jeg anbefale hr. Buksti at tage fat i en almindelig timeseddel. Jeg ved ikke, om hr. Buksti kender en timeseddel, men det er sådan noget, man bruger ude på de almindelige arbejdspladser. Her vil hr. Buksti kunne se, at de lønrelaterede poster, som man skal sidde og beregne som arbejdsgiver, er tredoblet i den periode, hr. Nyrup Rasmussen har været statsminister.

Her taler vi ikke om en enkelt lille post. Her taler vi om en stigning fra 3-4 poster til omkring 15 poster. Jeg vil gerne gøre hr. Buksti opmærksom på, at der her er tale om en byrde, som rammer dem, der er aller mest sårbare, de mindste virksomheder, enkeltvirksomhederne, hvor konen og manden hjælper hinanden med at føre regnskabet langt ud på aftenen eller i weekenden og skal bøvles med beregninger, som er næsten umulige. Her kunne hr. Buksti virkelig tale om noget, der lyder skingert, hult og forargeligt, når han er så optaget af det.

Lad mig så i øvrigt bare sige, at hvis hr. Buksti savner flere eksempler, kunne han jo kaste et blik på hele det morads, regeringen har gennemført omkring de grønne afgifter. I beregningen af dem, administrationen af dem, retfærdigheden i dem vil hr. Buksti kunne se eksempler efter eksempel på administrativt bøvl, så det virkelig klodser.

Så lad os nu holde op med det her. Lad os nu tage hinanden i hånden og sige, at vi vil ikke mere. Vi vil have det begrænset. Jeg ved godt, at vi ikke kan fjerne alle 22 mia. kr., men vi kan da gøre en helhjertet indsats, og hvis regeringen har mod, vilje og evne til at leve op til det, regeringen selv har sagt ved hver eneste højtidelige lejlighed her i Folketinget – når Folketinget åbnes, statsministeren holder sin åbningstale osv. – så er oppositionen med på det.

Så lad os tage hinanden i hånden og gøre noget ved det. Jeg er overbevist om, at tusindvis af virksomheder i dette land venter spændt på, om regeringen er parat til at gå ind i en konstruktiv dialog om denne sag.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Hr. Buksti er meget glad for at tale om ATP-ordningen i dag. Det viser jo med al tydelighed, hvad vores problem er, nemlig at enten får vi bøvl på den ene måde eller på den anden måde,

når vi laver nogle ting, og navnlig hvis vi gør det for sent.

Sagen er jo her, at der ellers ville være bøvl for tusindvis af lønmodtagere med den ordning, der var foreslået, hvor man opkrævede latterligt små beløb, som folk skulle have tilbage.

Men alt det her bøvl kunne jo være undgået, hvis der var grebet ind i tide, som Det Konservative Folkeparti og Venstre foreslog; så havde vi ikke haft alt det her bøvl med den tvungne opsparing. Se, det havde været den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hvor er det pauvert. Hvor er det pauvert, som hr. Svend Erik Hovmand sagde. Her står Venstre og De Konservative endelig for en gangs skyld og kan gøre noget, som batter for at lette virksomhedernes administrative omkostninger, og hvad gør de så? De vælger den i særklasse mest kaotiske ordning. Det synes jeg er pauvert, og det er ikke bare, fordi jeg har fundet et eksempel, det er bare, fordi det understreger hulheden i det, de står og siger heroppefra.

Så kan jeg til trøst for hr. Svend Erik Hovmand sige, at jeg har haft en timeseddel i hånden, jeg har sågar haft flere, jeg har endda haft nogle helt ude på en almindelig arbejdsplads, sådan en timeseddel, ikke en månedsseddel, med det hele. Det ved jeg ikke om hr. Svend Erik Hovmand nogen sinde har haft.

Så vil jeg bare sige, at det, der yderligere understreger hulheden i det her, er, at V og K alene ser på omkostningssiden. De ser ikke på konsekvenserne af regeringens politik, hvad den har lettet erhvervslivet for. Man kan se, at i perioden fra 1995 til 1998 er effekten af de indgreb, der er sket på arbejdsmarkedet og med skattereformen, at lønstigningstakten er dæmpet mindst fem gange mere, end den ny lovgivning i perioden har medført af omkostninger.

Man kan regne ud, at fra 1998 skønnes de gunstige strukturvirkninger af regeringens politik isoleret set at være tre gange større end de øgede direkte omkostninger. Hvordan vil man have det indregnet? Det kan man jo ikke indregne, og derfor bliver det byrder og bøvl alt sammen.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg har nu to yderligere korte bemærkninger til hr. Svend Erik Hovmand og fru Pernille Sams,

og så vil jeg blot gøre opmærksom på, at vi diskuterer et beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative om et testpanel. Det er blot for at bringe tingene tilbage i den gænge, hvor de skulle være.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg håber sandelig, at vi kan holde debatten på sporet.

Når hr. Buksti nu går ud i de makroøkonomiske argumenter, skal jeg efter formandens seneste bemærkninger ikke tage den diskussion op, men kun sige, at jeg så mange gange har hørt repræsentanter fra regeringen sige: Jamen vi har jo også i vores tid lettet erhvervslivet for nogle byrder. Vi har fjernet nogle gebyrer her og nogle gebyrer der. Selv statsministeren er meget optaget af den argumentation.

Men det, man helt glemmer, er, at man i samme periode har gennemført byrder mindst ti gange så store som dem, man har afskaffet, bare se på CO₂, bare se på de grønne afgifter. Det er tonsvis af byrder – for nu at blive ved det malende sprog – man har pålagt, i forhold til dem, man har lettet.

Igen vil jeg sige til hr. Buksti: Tag imod den udstrakte hånd, som denne debat er udtryk for. Lad os nu høre, om Socialdemokratiet er hjemme, og lad os høre, om ministeren er hjemme. Lad os høre, om der er basis for, at vi går ind i en konstruktiv dialog om dette forslag. Vi imødeser meget gerne reaktionen fra regeringspartierne.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Og den sidste korte bemærkning til fru Pernille Sams. Derefter er det erhvervsministeren.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Med formandens tilladelse er jeg nødt til at tage ordet efter hr. Jacob Bukstis meget gunstige signalement af, hvordan regeringens samlede erhvervspolitik havde virket. Blot for referatets syns skyld synes jeg i hvert fald ikke, det kan stå uimodsiget, specielt ikke når man ser på nogle af de andre objektive forhold.

Jeg konstaterer bare, at siden Nyrupregeringen trådte til i 1993, det ved vi jo alle sammen, lagde man med skattereformen en linje, hvor man hvert eneste år siden da har pålagt de danske virksomheder nye afgifter og nye skatter for milliardbeløb, og at der aldrig nogen sinde er

indkrævet så mange skatter og afgifter fra erhvervslivet som i dag.

Jeg ved godt – og det benytter hr. Jacob Buksti lejligheden til at fortælle i mange sammenhænge – at formueskatten også er afskaffet, og at man gjorde det, fordi man gerne ville imødekomme et af vores ønsker, hvilket vi selvfølgelig er glade for. Men i sammenhæng med de milliarder af kroner, man i øvrigt netto yderligere nu har pålagt dansk erhvervsliv i skatter og afgifter, er det for intet at regne, må jeg sige til hr. Jacob Buksti.

Den internationale konkurrenceevne er faldet under den nuværende regering. Det vil jeg bare lige have stående for en sikkerheds skyld, så det ikke er hr. Jacob Bukstis konklusion på konkurrenceevnen, der står.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal forsøge at runde af af hensyn til manges øvrige program for dagen. Der er jo heller ikke så mange tilhørere, der længere er opmærksomme på debatten.

Men jeg vil gerne sige til fru Sonja Albrink og hr. Svend Erik Hovmand, at regeringen har fremlagt sit notat og har fremsat konkrete forslag til initiativer, der kan lette virksomhedernes administrative byrder. Det er omdelt til Folketinget, og jeg vil gerne anbefale, at man gør sig den ulejlighed at studere ideerne og forslagene, idet der i disse forslag indeholdes nogle elementer til en revolution og lettelse af de administrative byrder for virksomhederne, og jeg tror nok, det kunne være formålstjenligt, hvis vi koncentrerede os om konkrete forslag, der kunne lette virksomhedernes administrative byrder.

Det er nemt at tale om testpanel osv. og flere administrative byrder, men at gøre noget konkret ved at lette virksomhedens administrative byrder er straks betydeligt vanskeligere, og jeg

vil påstå, at det er betydeligt vanskeligere for både regeringen og oppositionspartierne at finde de rigtige forslag hertil.

Jeg har nu fremlagt en lang række initiativer, som gerne skulle udmøntes i praktisk handling, og jeg vil påstå, at hvis de gennemføres, som der er lagt op til, er der tale om noget, der minder om en revolution af hverdagen for især de små og mindre virksomheder i Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 5. november 1997, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.35
